

СУФІКСАЦІЯ ЯК СПОСІБ ТВОРЕННЯ ІМЕННИКІВ У СУЧАСНІЙ ШВЕДСЬКІЙ МОВІ

SUFFIXING AS A WAY OF FORMING NOUNS IN THE MODERN SWEDISH LANGUAGE

Кульчицький В.І.,

orcid.org/0000-0003-4646-6861

кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри іноземних мов і перекладу
Національного авіаційного університету

Стрільчук А.І.,

orcid.org/0000-0001-8502-3815

студент II курсу магістратури
факультету лінгвістики та соціальних комунікацій
Національного авіаційного університету

У статті досліджено суфіксацію як продуктивний спосіб творення іменників у сучасній шведській мові. Визначено, що мова – це явище, що постійно змінюється, оновлюється та поповнюється новими лексичними одиницями, а словотворення – це процес, що уможливорює розвиток кожної мови, забезпечуючи її динамічність та сучасність. Мета статті – проаналізувати особливості суфіксації як продуктивного способу творення іменників у шведській мові та виокремити найпоширеніші суфікси, котрі виконують словотворчу функцію у шведській мові. Встановлено, що суфіксація є широко вживаним способом творення іменників у шведській мові. Велика кількість суфіксів шведської мови, які виконують словотворчу функцію, мають не одне конкретне значення, а низку різних значень. Виокремлено такі суфікси для утворення іменників у шведській мові: *-a, -an, -ande (-ende), -are, -bo, -dom, -else, -er, -ska (-erska), -eri, -het, -ing (-ning), -inna, -ism, -ist, -lek, -man, -nad (-ad), -skap, -tion, -lill*.

За допомогою вищезазначених суфіксів утворюються: назви осіб жіночої статі; іменники від дієслівних основ; іменники, що позначають предмети; іменники, які вживаються як назви цифр, грошових знаків та інших предметів; абстрактні іменники назв дій; іменники, що позначають результат дії; іменники, що позначають виконавця будь-якої дії; іменники, що позначають осіб певних професій або самі професії; іменники, що позначають мешканців якогось населеного пункту чи певної місцевості; іменники зі значенням «дружина»; іменники, що позначають назви станів; іменники, що характеризуються наявністю певної якості; іменники, що позначають показники поведінки, які заслуговують на осуд; назви якостей характеру; назви філософських напрямів, суспільно-економічних формацій, суспільних рухів, сукупність певних ідей та ін.

Доведено, що завдяки систематичному і регулярному використанню суфіксів, нові слова легко утворюються та уможливають точне вираження явищ та понять. Вищезазначені суфікси виконують граматичні та семантичні функції, допомагають розрізнати частини мови та уточнювати значення. Суфіксація не тільки сприяє динамічному розвитку шведської мови, але й робить її багатшою та більш адаптованою до потреб сучасного комунікативного середовища.

Ключові слова: суфікс, іменник, словотвір, деривація, шведська мова.

The article examines suffixation as a productive way of forming nouns in modern Swedish. It has been determined that a language is a phenomenon that is constantly changing, being updated and replenished with new lexical units, and word formation is a process that enables the development of each language, ensuring its dynamism and modernity. The purpose of the article is to analyze the features of suffixation as a productive way of forming nouns in the Swedish language and to single out the most common suffixes that perform a word-forming function in the Swedish language. It has been established that suffixation is a widely used way of forming nouns in the Swedish language. A large number of suffixes in the Swedish language, which perform a word-forming function, have a number of different meanings. The following suffixes used for forming nouns in Swedish have been distinguished: *-a, -an, -ande (-ende), -are, -bo, -dom, -else, -er, -ska (-erska), -eri, -het, -ing (-ning), -inna, -ism, -ist, -lek, -man, -nad (-ad), -skap, -tion, -lill*.

The suffixes mentioned above are used to form names of persons of the female gender; nouns from verb bases; nouns denoting objects; nouns that are used as the names of numbers, money signs and other objects; abstract nouns that denote actions; nouns denoting the result of an action; nouns denoting the executor of any action; nouns denoting persons of certain professions or the professions themselves; nouns denoting residents of a certain settlement or a certain area; nouns with the meaning "wife"; nouns denoting the names of states; nouns characterized by the presence of a certain quality; nouns denoting indicators of behaviour that deserve condemnation; names of character qualities; the names of philosophical trends, socio-economic formations, social movements, a set of certain ideas, etc.

It has been proven that due to the systematic and regular use of suffixes, new words are easily formed and enable accurate expression of phenomena and concepts. The above-mentioned suffixes perform grammatical and semantic functions, help distinguish parts of speech, and clarify meaning. Suffixing contributes to the dynamic development of the Swedish language as well as makes it richer and more adapted to the needs of the modern communicative environment.

Key words: suffix, noun, word formation, derivation, the Swedish language.

Постановка проблеми. Словотворення – надважливий процес, що супроводжує кожну мову. Враховуючи динамічність мови як системи, що постійно змінюється, оновлюється та поповнюється новими словами внаслідок розвитку усіх галузей сучасного світу, словотворення є невід’ємним складником мови, що забезпечує її функціонування в умовах сталого розвитку суспільства. Проблема суфіксації як продуктивного способу словотвору в сучасній шведській мові полягає у необхідності вивчення механізмів і закономірностей утворення нових слів за допомогою суфіксів. Сучасна шведська мова постійно розвивається, і важливу роль у її збагаченні відіграє суфіксація, що дозволяє швидко створювати нові лексичні одиниці. Відтак важливим є системне вивчення словотворчих суфіксів та їх впливу на розвиток сучасної шведської мови, особливо в умовах швидких змін у суспільстві та впливу запозичень з інших мов.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання словотворення завжди було і буде предметом наукових досліджень багатьох науковців. Словотворчі процеси у шведській мові розглядали Г. Йозефссон [1], К. К. Громанн [2], К. Лундبلاد [3] та інші. Л. Тенгстранд [4] досліджувала аббревіацію як спосіб розширення словника шведської мови; А. Ліндстрьом [5] вивчав вплив англійської мови на шведське словотворення; дериваційні процеси у шведській мові стали предметом досліджень М. Розенберг [6]. Проте в сучасній системі лінгвістичних праць відсутнє цілісне дослідження суфіксації як продуктивного способу словотворення у шведській мові.

Мета статті – проаналізувати особливості суфіксації як ефективного способу творення іменників, а також виокремити найпоширеніші суфікси, котрі виконують словотворчу функцію у шведській мові.

Виклад основного матеріалу. Словотвір – це процес творення нових слів із вже наявних. Процес словотворення відбувається багатьма шляхами, як-от: додаванням префіксів чи суфіксів, поєднанням слів або зміною форми слова, аббревіацією та ін.. Словотвір є важливою частиною кожної мови, що дає змогу розширити її кордони завдяки утворенню нових слів відповідно до вимог сучасного світу [7]. Значна кількість нових слів у шведській мові виникає шляхом створення нових лексем зі старих – або шляхом додавання афікса до вже наявної форми слова, або ж об’єднання слів для утворення нових сполук [8, с. 47]. У нашому дослідженні ми детальніше зупини-

мось на суфіксації як продуктивному способі словотворення у шведській мові.

Суфіксація особливо характерна для творення іменників у шведській мові, яка багата на суфікси, що виконують словотворчу функцію. Кількість суфіксів, що застосовуються в іменниках дуже велика, причому багато з них мають не одне конкретне значення, а низку різних значень.

Словотвірні суфікси служать для утворення нових слів і одночасно вказують, якою частиною мови є слово: наприклад суфікси *-dom*, *-else*, *-het* та ін. є суфіксами іменників, *-bar*, *-ig*, *-lös* та ін. – суфіксами прикметників, *-ligen*, *-t* та ін. – суфіксами прислівників.

Нижче детально розглянемо продуктивні суфікси шведської мови.

Суфікс *-a* у шведській мові є словотворчим, за допомогою якого утворюються:

– назви жінок – представниць будь-якої національності, утворені від відповідних назв осіб чоловічої статі, наприклад: *en danska* – данка (від *чол. en dansk* – данець), *en svenska* – шведка (від *чол. en svensk* – швед), *en tyska* – німкеня (від *чол. en tysk* – німець);

– іменники від дієслівних основ, причому ці іменники збігаються в невизначеній формі однини з інфінітивами відповідних дієслів, наприклад: *en bräcka* – тріщина і *bräcka* – ламати, *en fläta* – коса і *fläta* – заплітати коси, *en götta* – схованка і *götta* – ховати, *приховувати*, *en halka* – ожеледиця і *halka* – ковзатися. Деякі з цих іменників, особливо ті, що утворені від основ неперехідних дієслів, позначають (або спочатку позначали) виконавців будь-якої дії, наприклад: *en vippra* або *en skrika* – сойка (від *skrika* – кричати).

Від прикметників за допомогою суфікса *-a* утворено ряд іменників, що позначають предмети, характерною ознакою яких є якість, що виражається прикметником, наприклад: *en flata* – долоня (від *flat* – плоский, тобто означає площину руки), *en gula* – жовток (від *gul* – жовтий).

Від кількісних числівників від 0 до 12 за допомогою суфікса *-a* утворюються іменники, які вживаються як назви цифр, карт, грошових знаків та інших предметів, що мають певний номер, наприклад *en nolla* – нуль, *en etta* – одиниця, *en femta* – п'ятірка, *en sexa* – шістка.

Проте варто зауважити, що суфікс *-a* вищезазначених груп іменників необхідно відрізняти від закінчення *-a* багатьох іменників, які не є (принаймні з погляду сучасної мови) похідними, як-от: *en flicka* – дівчинка, *en lampra* – лампа, *en stia* – хлів.

Суфікс **-an** найчастіше використовується для утворення від дієслівних основ абстрактних іменників – назв дій, наприклад *början* – початок (від *börja* – починати), *längtan* – туга (від *längta* – сумувати), *vacklan* – коливання (від *vackla* – коливатися), *väntan* – очікування (від *vänta* – чекати). Деякі з цих іменників набули конкретних значень, наприклад *klagan* – скарга (письмова заява, що містить скаргу).

Суфікс **-ande (-ende)** – це дві форми одного суфікса, вживання яких залежить лише від формального типу дієслова, до основи якого вони приєднуються. Найчастіше використовується форма **-ande**; тоді як **-ende** приєднується до дієслівних основ, що закінчуються на наголошений голосний. Суфікс **-ande (-ende)** також утворює іменники від дієслівних основ, як і суфікс **-an**, а саме:

– абстрактні іменники – назви дій, наприклад *gående* – ходьба, *läsande* – читання (процес читання), *skrikande* – крик (кричання, процес крику);

– іменники, що позначають результат дії, наприклад *ett meddelande* – повідомлення, *ett stadgande* – постанова, рішення.

Іменники із суфіксом **-ande (-ende)** необхідно відрізнити від субстантивованих дієприкметників та дієслів, наприклад *den gående* – той, хто йде, *den läsande* – той, хто читає, *den meddelande* – той, хто повідомляє. Субстантивовані дієприкметники позначають дійових осіб і формально відрізняються від іменників з суфіксом **-ande (-ende)** тим, що належать до спільного роду, тоді як іменники з суфіксом **-ande (-ende)** – середнього роду.

Суфікс **-are** використовується для утворення багатьох іменників. Зокрема, від дієслівних основ він утворює:

– іменники, що позначають виконавця будь-якої дії, тобто особу, наприклад: *en berättare* – оповідач (від *berätta* – розповідати), *en visare* – годинникова стрілка (від *visa* – показувати, тобто показчик);

– іменники, що позначають осіб певних професій, наприклад: *en arbetare* – робітник, *en lärare* – вчитель, *en snickare* – столяр, *en simmare* – плавець, *en vävare* – ткач та ін.;

– іменники, що позначають мешканців якогось населеного пункту, наприклад: *en stockholmare* – житель Стокгольма.

Суфікс **-ska (-erska)** є продуктивним для іменників, що позначають осіб жіночої статі. Від іменників із суфіксом **-are** утворюються назви жінок – осіб певної професії, причому форма суфікса **-are** при приєднанні **-ska** змінюється, і в результаті

злиття обох суфіксів виходить складний суфікс **-erska**, наприклад: *en arbeterska* – працівниця (від *en arbetare* – робітник), *en bokbinderska* – палітурниця (від *en bokbindare* – палітурник), *en sångerska* – співачка (від *en sångare* – співак). За такою ж аналогією (зі складним суфіксом **-erska**) утворені безпосередньо від дієслівних основ (за відсутності іменників на **-are**) позначення професій, котрі у відсотковому співвідношенні притаманні більше жінкам, наприклад: *en maskinskriverska* – друкарка (від *en skrivare* – писар), *en tvätterska* – прачка.

Від іменників – назв осіб чоловічої статі, котрі не мають суфікса **-are** за допомогою суфікса **-ska** утворюються іменники, що позначають жінок, з різними відтінками значення, наприклад: *en studentska* – студентка (від *en student* – студент), ряд іменників зі значенням «дружина», наприклад: *en professorska* – дружина професора (від *en professor* – професор).

У шведській мові суфікс **-bo**, приєднуючись до іменників, утворює нові іменники, що позначають мешканця певної місцевості, наприклад: *en kustbo* – прибережний житель, *en lantbo* – сільський житель, *en stockholmsbo* – житель Стокгольма.

Суфікс **-dom** у шведській мові також є словотворчим і позначає абстрактні поняття або стани та утворює:

– від прикметників абстрактні іменники, які є назвою якостей, наприклад: *ungdom* – молодість (від *ung* – молодий), *visdom* – мудрість (від *vis* – мудрий);

– від прикметників іменники – назви станів, що характеризуються наявністю певної якості, наприклад: *en sjukdom* – хвороба; іноді назви осіб, котрим характерна будь-яка якість, наприклад: *en ungdom* – молодий чоловік;

– від дієслівного коріння з **-dom** іноді утворюються іменники, що позначають результати дії, наприклад: *en svordom* – лайка (від *svärja* – лягтися).

Суфікс **-else** в шведській мові використовується для утворення іменників від дієслів, а саме:

– абстрактних іменників – назв дій, наприклад: *befrielse* – звільнення (від *befria* – звільняти), *beredelse* – приготування (від *bereda* – готувати), *förnekelse* – заперечення, дія заперечення (від *förneka* – заперечувати);

– іменників, що позначають результат дії, наприклад *en bakelse* – містечко (від *baka* – ніч), *en berättelse* – оповідання (від *berätta* – розповідати);

– іменників, що означають те, за допомогою чого виконується дія, позначена дієсловом, напри-

клад: *stärkelse* – крохмаль (від *stärka* – зміцнювати та крохмалити), *en förnöjelse* – розвага (від *förnöja* – розважати, приносити задоволення).

Суфікс **-er** зустрічається часто в іменниках шведської мови на позначення приналежності до певної спеціальності, наприклад: *en fysiker* – фізик (від *fysik* – фізика), *en kemiker* – хімік (від *kemi* – хімія), *en mekaniker* – механік (від *mekanik* – механіка), а іноді – осіб певної національності, наприклад *en belgier* – Бельгієць (від *Belgien* – Бельгія).

Суфікс **-eri** слугує для утворення таких іменників:

– назв закладів, де здійснюється різного роду виробнича діяльність, наприклад: *ett bageri* – пекарня (від *en bagare* – пекар), *ett gjuteri* – ливарний завод (від *gjuta* – лити), *ett tryckeri* – друкарня (від *trycka* – друкувати);

– назв різноманітних занять, переважно професійного спрямування, наприклад: *bageri* – ремесло пекаря, *måleri* – живопис (від *måla* – писати фарбами), *skrädderi* – кравецьке ремесло (від *en skräddare* – кравець), *snickeri* – столярне ремесло (від *en snickare* – столяр);

– показники поведінки, що заслуговують на осуд, наприклад: *frosseri* – обжерливість (від *frossa* – обжиратися), *slöseri* – марнотратство (від *slösa* – марнувати).

Суфікс **-het** є найуживанішим у процесі словотворення іменників від прикметників, зокрема:

– абстрактних іменників – назв якостей характеру, наприклад: *godhet* – добро (від *god* – добрий), *skönhet* – краса (від *skön* – красивий), *tapperhet* – хоробрість (від *tapper* – хоробрий), *ömhhet* – ніжність (від *öm* – ніжний);

– іменників – назв предметів, осіб або явищ, що характеризуються певною якістю, наприклад *en dyrbarhet* – цінність, цінний предмет (від *dyr* – дорогий), *en nyhet* – новина (від *ny* – новий), *en skönhet* – красуня (від *skön* – красивий).

Суфікс **-ing (-ning)** подібний за своїми функціями до суфікса **-else**. Він є словотворчим для:

– абстрактних іменників, зокрема назви дій, наприклад: *bränning* – спалювання (від *bränna* – палити), *dallring* – тремтіння (від *dallra* – тремити), *slingring* – зивання (від *slingra* – зиватися); аналогічно за допомогою різновиду того ж суфікса **-ning** утворюються такі іменники: *beredning* – виготовлення (від *bereda* – готувати), *plöjning* – оранка (від *plöja* – орати);

– іменники, що позначають результат дії, наприклад: *en anteckning* – запис (від *anteckna* – записувати), *en samling* – збори, колекція (від *samla* – збирати); із суфіксом **-ning** наведемо

такі приклади: *en framställning* – зображення (від *framställa* – зображати).

Проте у деяких випадках віддієслівні іменники з суфіксом **-ing (-ning)** поєднують у собі значення дії та значення результату дії, наприклад, *byggning* – будівництво та *en byggning* – будівля, споруда (від *bygga* – будувати); *fillning* – наповнення та *en fillning* – начинка (від *fylla* – наповнювати, начиняти).

Варто зауважити, що є випадки, коли лише суфікс **-ing** є словотворчим для певних груп іменників, а саме:

– коли від прикметників із суфіксом **-ing** (але не з **-ning**) утворюються іменники, що позначають особу або предмет, що характеризуються певною якістю, наприклад *en lätting* – ледар (від *lat* – лінивий);

– коли від іменників географічних назв з **-ing** (але не з **-ning**) утворюються іменники, що позначають осіб, які мешкають у відповідному місці, наприклад *en närking* – мешканець Нерке (провінція Швеції).

Суфікс **-inna** служить для утворення іменників, що позначають осіб жіночої статі від іменників, що закінчуються на **-are** наприклад: *en lärarinna* – вчителька (від *en lärare* – вчитель), *en skaldinna* – поетеса (від *en skald* – поет). Ряд іменників із цим суфіксом позначає осіб, які професійно займаються певною діяльністю, як-от: *en författarinna* – письменниця (від *en författare* – письменник). Своєю чергою деякі іменники з цим суфіксом, а саме утворені від іменників, що позначають звання або титули, можуть мати значення «дружина», наприклад: *en doktorinna* – означає дружина лікаря (від *en doktor* – лікар). З цим суфіксом утворені назви жінок деяких національностей, наприклад: *en grekinna* – гречанка (від *en grek* – грек), *en turkinna* – турчанка (від *en turk* – турок).

Суфікс **-ism** зустрічається у шведській мові в словах, що позначають філософські напрями, суспільно-економічні формації, суспільні рухи, сукупність певних ідей та ін. як-от: *materialism* – матеріалізм, *kommunism* – комунізм, *Kapitalis* – капіталізм, *feodalism* – феодалізм.

Суфікс **-ist** служить для утворення іменників, що позначають:

– представників тієї чи іншої громадської групи, членів певної політичної партії, осіб, які характеризуються певними поглядами, наприклад: *en kommunist* – комуніст, *en materialist* – матеріаліст, *en optimist* – оптиміст;

– представників будь-якої професії чи спеціальності, наприклад: *en journalist* – журналіст, *en kemist* – хімік, *en lingvist* – лінгвіст.

Суфікс **-lek** використовується для утворення абстрактних іменників – назв якісних характеристик від ряду прикметників, наприклад: *djuplek* – глибина (від *djur* – глибокий), *storlek* – величина (від *stor* – великий), іноді назв душевних станів, наприклад *kärlek* – кохання (від *kär* – дорогий, коханий).

Суфікс **-man**. У самостійному вжитку слово «man» означає «людина, чоловік». Проте у якості суфікса **-man** став словотворчим для низки назв осіб, які займаються певною діяльністю, наприклад: *en vetenskapsman* – вчений (від *vetenskap* – наука), *en körtman* – купець (від *köra* – купувати), а також для деяких назви осіб тієї чи іншої національності, наприклад: *en engelsman* – англієць (від *engelsk* – англійська), *en fransman* – француз (від *fransk* – французька).

Суфікс **-nad (-ad)** у шведській мові утворює:

– абстрактні іменники – назви дій, наприклад: *levnad* – життя (від *leva* – жити), *vördnad* – повага (від *vörda* – поважати);

– іменники, що позначають результат дії, наприклад: *byggnad* – будова, будівля (від *bygga* – будувати), *en vävnad* – тканина (від *väva* – ткати), *mognad* – зрілість (від *mogna* – зріти).

Суфікс **-skap** використовується для утворення нових слів від:

– абстрактних іменників, що характеризують відносини між людьми, наприклад: *fiendskap* – ворожнеча (від *en fiende* – ворог), *släktskap* – спорідненість (від *en släkt* – рід, рідня), *vänskap* – дружба (від *en vän* – друг);

– дієслів та іменників, що позначають стани, наприклад: *en beredskap* – готовність (від *bereda* – готувати), *en dårskap* – божевілля (від *en dåre* – безумець).

Суфікс **-skap** зустрічається також у ряді слів, які важко звести до будь-яких груп, наприклад: *ett budskap* – вістка, звістка (від *ett bud* – вістка, вісник), *ett landskap* – ландшафт (від *ett land* – країна, земля).

Суфікс **-tion** є словотворчим для іменників, що утворились від дієслів із суфіксом **-er**. Усі такі іменники є назвами дій чи результатів дії, наприклад: *en agitation* – агітація (від *agitera* – агітувати), *en civilisation* – цивілізація (від *civilisera* – цивілізувати), *en definition* – визначення, дефініція (від *definera* – визначати) тощо.

Суфікс **-lill** у шведській мові виник з прикметника *lilla*. Основне значення прикметника *lilla* – невеликий, проте, коли цей прикметник використовується як визначення до іменників-назв осіб, його основне значення буває нерідко ослабленим, і *lilla* висловлює ласкаве значення, як-от: *lilla mor* – матуся (не маленька мама); *lilla far* – татко.

Висновки. Отже, мова – це явище, що постійно змінюється, оновлюється та поповнюється новими лексичними одиницями. Саме тому словник кожної мови розширюється та активує нову систему слів, які утворюються завдяки способам словотворення. Встановлено, що суфіксація є надзвичайно поширеним способом словотворення іменників у шведській мові. Усе завдяки тому, що шведська мова багата на суфікси, які виконують словотворчу функцію. Завдяки систематичному і регулярному використанню суфіксів нові слова легко утворюються та уможливають точне вираження явищ і понять. Суфікси у шведській мові виконують граматичні та семантичні функції, допомагають розрізнити частини мови та уточнювати значення слів. Відтак суфіксація не тільки сприяє динамічному розвитку шведської мови, але й робить її багатшою та більш адаптованою до потреб сучасного комунікативного середовища.

Перспективи подальших розвідок у даному напрямку вбачаємо у здійсненні окремих наукових досліджень продуктивних способів словотворення шведської мови.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Josefsson G. On the principles of word formation in Swedish. Lund, 1997. 182 p.
2. Grohmann K. K. Minimal Words in a Minimal Syntax: Word Formation in Swedish (review). *Linguistic Society of America*. 2022. Vol. 78. № 4. P. 816.
3. Lundbladh C. Prefixlika förleder. Göteborg, 2002. S. 17.
4. Tengstrand L. Abbreviation Expansion in Swedish Clinical Text. URL: <https://cl.lingfil.uu.se/exarb/master/tengstrand2014.pdf> (дата звернення: 03.10.2024).
5. Lindström A. English Influence on Swedish Word Formation and Segmentals. URL: <https://ojs.ub.gu.se/index.php/njes/article/viewFile/256/253> (дата звернення: 03.10.2024).
6. Rosenberg M. 20 Derivational networks in Swedish. *Derivational Networks Across Languages*. 2020. Pp. 203-212. URL: <https://doi.org/10.1515/9783110686630-020> (дата звернення: 03.10.2024).
7. Improve Vocabulary Skills With Words Formation. URL: <https://www.deviantart.com/fastinofclass/journal/Improve-Vocabulary-Skills-With-Word-Formation-952410908#:~:text=Word%20formation%20is%20the%20process,the%20meanings%20of%20unfamiliar%20words> (дата звернення: 04.10.2024).
8. Кульчицький В.І., Ткачук Я.Д. Продуктивні способи словотворення у сучасній шведській мові. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія*. 2022. № 55. С. 47–50.